

Nr 739

Av herr **Boo m.fl.**, om användning av statens skogsförbättringsanslag för upprättande av översiktliga markanvändningsplaner.

(Lika lydande med motion nr 608 i Första kammaren)

Dagens intensiva rationaliseringssträvanden har framtvingat en radikal ändring i utnyttjandet av vissa marker, som tidigare hävdats i jordbruks-hanteringen. Stora odlade arealer tas årligen ur jordbruksproduktionen. Dessutom ligger betydande områden, vari brukningen tidigare nedlagts, utan vård och i stor omfattning klädda med mindervärdig eller helt värde-lös busk- och lövträdsvegetation.

I årets statsverksproposition säger jordbruksministern härom under rubriken Statens skogsförbättringsanslag: »För den del av dessa marker som lämpligen bör skogsplanteras är det angeläget att detta sker snarast möjligt efter det att åkerbruket lagts ned. För närvarande synes den skogsplantering på sämre jordbruksjord, som sker med stöd från förevarande anslag, ha stabiliserat sig på en viss nivå.»

Att omfattningen av igenplanteringen stannat på den nuvarande nivån har flera orsaker. En av dessa är den osäkra och skiftande bedömningen av markernas framtida användning. Det händer inte sällan inom ägo-splitrade områden, när en förrättningsman kallats att göra upp en arbets- och bidragsplan för igenplantering av åker, att han finner sökandens område för litet och att av grannarna en tills vidare vill fortsätta jordbruket, en vill ordna för ett sportstugeområde, en vill ha utsikt och så vidare. Ofta får han gå därifrån med oförrättat ärende.

Om man hade tillgång till översiktliga markanvändningsplaner, med huvud-inriktning på att fastställa vad som för framtiden bör utnyttjas som skogs-mark, skulle med säkerhet igenplanteringen få större omfattning samtidigt som risken för felinvesteringar avsevärt skulle minska. De till statens skogsförbättringsanslag, delen för skogsodling på sämre jordbruksmark, avsatta medlen skulle kunna utnyttjas mer effektivt och resultatgivande.

Översiktliga markanvändningsplaner behövs utöver och som ett komplet-ment till den undersökning, som enligt uttalanden i statsverkspropositionen planeras av skogsstyrelsen och lantbruksstyrelsen.

För närvarande kan medel från statens skogsförbättringsanslag användas till direkta arbetsplaner men inte till översiktliga markanvändningsplaner.

Under hänvisning till ovanstående hemställas,

att riksdagen måtte besluta att statens skogsförbättringsanslag, delen för skogsodling på sämre jordbruksmark, även får användas för upprättande av översiktliga markanvändningsplaner i sådana fall att också andra alternativ än skogsplantering är tänkbara i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 26 januari 1966

Karl Gust. H. Boo

Anders Jonsson

Lars Eliasson

Olof Persson

i Sundborn
